

Chương 32

Battaglio nhìn bầu trời đen ngòm không trăng sao và mỉm cười hài lòng. Hắn đã chọn được địa điểm tốt nhất của khu apartment để hành sự. Góc này sát với một khu warehouse chứa hàng bỏ không đã mấy tháng nay, đang bị foreclosed nên đèn đóm tối om. Những căn nhà ở đây không ai thuê nên không người qua lại, lý tưởng cho việc làm của Battaglio. Hắn bắt đầu tướn xăng lên hai phía tường và đội cả vào khung cửa gỗ phía trên. Sợi dây vải dài tẩm xăng được kéo ra phía ngoài gần sân cỏ, Battaglio rút trong túi áo khoác ngoài một chiếc T-shirt và vắt cách xa đầu sợi dây tẩm một quãng khá xa để ngọn lửa không bén tới. Chiếc áo chỉ còn hai phần ba đã được cháy xém từ trước để lộ hàng chữ in trước ngực: Don's Hamburger.

Buttaglio lẩm bẩm chửi thề. Hắn có linh cảm không hay. Tên Á Đông thuê hắn làm việc này bắt buộc hắn phải để chiếc T-shirt và một bình đựng xăng gần đó mới chịu trả nốt phần tiền đã thỏa thuận. Battaglio cần tiền nên phải nhận việc nhưng hắn thấy không ổn. Hắn đã đốt nhà vài lần cho mấy tên chủ apartment Do Thái keo kiệt ở khu Watts để đòi tiền bảo hiểm nhưng hắn ngụy trang là chạm điện hay do mấy tên nhóc đen nghịch với thuốc lá. Chưa lần nào hắn đốt nhà nhưng để lại tang chứng như lần này. Battaglio đánh hơi thấy chuyện nguy hiểm

nhưng hắn đang quá kẹt tiền. Battaglio nợ một tên crack dealer hai ngàn đô và hắn hăm sẽ thịt Battaglio nếu không thanh toán nợ trong tuần.

Battaglio tặc lưỡi. Chuyện gì không hay tính sau, giờ hắn cần phải làm xong job này để lấy nốt số tiền của tên Á Đông mặt chuột kẹt. Thanh toán xong với thằng đen dealer, còn dư bao nhiêu hắn sẽ cuốn gói chạy sang Miami. Đất Los Angeles bây giờ khó sống, hắn cần tìm đất khác thủ thời vận. Với lại đốt nhà để lại tang chứng kiểu này, tốt nhất là chuồn sớm!

Tiếng chuông điện thoại làm Lữ giật mình tỉnh dậy. Mồ hôi chàng vã như tắm. Chàng vừa qua một giấc mộng kinh hoàng và tim chàng vẫn còn đập liên hồi. Lữ giơ tay dụi mắt và nhìn đồng hồ. Ba giờ sáng. Ai gọi chàng vào lúc này. Tiếng Sơn bên kia đầu dây điện thoại đây khẩn cấp.

- Lữ hả? Gọi mãi này giờ cậu mới dậy. Khu apartment Garden Grove đang cháy. Cậu đến ngay đi!

Lữ tỉnh hẳn ngủ:

- Cái gì? Lam sao cháy được? Cứu hỏa đến chưa?

Sơn trả lời:

- Đến rồi! Chính họ gọi tôi mới biết! Tôi đang trên đường đến đây! Cậu đi liền đi!

Lữ mặc vội quần áo và ra xe. Tai họa bắt đầu đổ đến. Chàng thấy được điều đó và người chàng nóng bừng. Tim chàng đập rất nhanh và Lữ phải tự nhủ thầm để trấn tĩnh. Chàng đã gặp may mắn suốt mấy năm nay. Đã đến lúc để đương đầu với những sự không may vì có ai may mắn được mãi. Lữ hít một hơi dài và cảm thấy sự cường ngạo trong chàng trở lại. Chàng tin tưởng mình đủ khả năng để đối phó mọi chuyện.

Lữ dừng xe sát hàng rào chắn của cảnh sát và nhìn khu apartment của chàng. Ngọn lửa bốc lên cao ngất. Bốn chiếc xe vòi rồng đang chụm đầu vào phun nước. Những người lính cứu hỏa chạy lăng xăng dựng thang sát một căn apartment ngọn lửa sắp cháy đến. Lữ nhìn lên. Một người đàn bà bế đứa bé đang thò đầu ra khỏi cửa sổ ngoắc tay và la hét om tòi. Hai người lính cứu hỏa trèo lên thang để đưa người đàn bà và đứa bé xuống. Lữ tiến lại gần hơn và thấy Sơn chạy lại phía chàng. Đầu tóc bạn chàng bù xù không kịp chải, khuôn mặt đầy hốt hải. Lữ trấn an bạn:

- Từ từ Sơn! Cháy mấy căn rồi?

Sơn khoa tay:

- Hơn hai mươi căn! Sở cứu hỏa nói họ có 4 xe nhưng không đủ phải gọi thêm hai xe nữa sắp đến. Họ nói có kẻ đốt vì mùi xăng nhiều lắm và không dập tắt hẳn được!

Lữ nhú mày:

Chương 32

- Bị đốt à! Bọn điều tra về arson tới chưa?

Sơn gật đầu:

- Đến rồi! Tôi vừa nói chuyện với mấy tên đó xong. Họ nói ngọn lửa còn lớn quá chưa xem ngay được nhưng họ chắc là có kẻ đốt. Phiên lớn rồi Lữ ạ!

Lữ không nói. Vụ cháy nào cũng có những thanh tra về đốt nhà đến để điều tra nhưng đến sớm và quả quyết là bị đốt như thế làm chàng lo ngại. Có điều gì mờ ám đây? Lữ hỏi lại Sơn:

- Bọn nó đứng đâu Sơn? Tôi muốn nói chuyện với họ.

Sơn giơ tay chỉ:

- Góc đằng kia!

Lữ tiến lại gần một nhóm người đang cúi xuống lom khom trên sân cỏ gần căn apartment đầu tiên bị cháy. Một người cảnh sát chặn chàng lại. Lữ nói:

- Tôi là chủ khu apartment này. Ông cho tôi nói chuyện với người chỉ huy ở đây.

Một người mặc thường phục đến gần. Hắn ta nhìn Lữ từ đầu đến chân và nói:

- Anh là chủ khu này? Tôi cần hỏi anh vài điều.

Lữ không nói. Giọng xấc xược của tên thanh tra làm chàng bực mình nhưng chàng cố nén. Linh tính báo cho chàng biết phải rất cẩn thận. Vụ cháy nhà này không phải chuyện thường. Khu chàng bị đốt do kẻ thù tìm cách ám hại chàng. Mọi chuyện đều có thể xảy ra. Và chàng không thể nổi nóng trước thái độ hỗn láo của tên thanh tra đứng trước mặt

chàng đây. Lữ gật đầu. Chàng hỏi:

- Xin lỗi! Tôi đang được nói chuyện với ai đây?

Tên thanh tra đứng thẳng người:

- Steve Wesley! Cảnh sát điều tra đặc biệt về đốt nhà!

Wesley giơ tay bắt tay Lữ.

Hắn nói, giọng hòa hoãn hơn:

- Chúng tôi mới tìm thấy thùng xăng này nên có thể quả quyết đây là một vụ đốt có chủ mưu, không phải cháy thường. Ngoài ra chúng tôi còn thấy chiếc áo T-shirt này gần đó. Ông có biết chiếc áo này của ai không?

Hắn giơ chiếc áo thung cho Lữ xem. Chàng liếc nhìn và tìm chàng đập sai vài nhịp liên. Hàng chữ Don's Hamburger như đập thẳng vào mắt Lữ. Lữ sững người nhưng chàng tìm cách trấn tĩnh ngay. Hàng trăm câu hỏi và vấn đề hiện ra trước mắt Lữ. Đầu óc chàng làm việc rất nhanh. Kẻ thù nào đã tìm cách hại chàng? Chàng sẽ phải đối phó ra sao với chiếc áo thung đổ tội cho chàng? Lữ quyết định ngay và chàng nhìn thẳng vào mắt Steve Wesley:

- Không! Tôi không biết chiếc áo này của ai!

Wesley há miệng định hỏi tiếp nhưng Lữ đã chặn lại ngay:

- Ông chắc chắn đây là một cuộc đốt nhà có chủ mưu? Tôi xin lỗi nhưng tôi cần có luật sư của tôi trước khi có thể tiếp tục trả lời các câu hỏi của ông được.

Wesley khựng lại. Hắn đưa mắt nhìn Lữ như dò hỏi, lưỡng giá. Một lúc sau hắn mới cất tiếng:

- Được! Quyền của anh mà!

Hắn đưa cho Lữ tấm danh thiếp:

- Tôi cần hỏi anh thêm ít câu ngày mai lúc 9 giờ sáng. Dĩ nhiên với sự hiện diện của luật sư của anh nếu anh muốn!

Lữ cầm tấm danh thiếp của Wesley đưa và bỏ vào túi áo. Chàng sẽ cần một luật sư để đại diện chàng trong vụ đốt khu apartment này. Kẻ thù đã cố tình để lại thùng xăng và chiếc áo T-shirt có tên của tiệm Don's Hamburger để qui tội cho chính chàng chủ mưu đốt. California hiện giờ đang có dịch đốt nhà do chủ nhân đốt để đòi tiền bảo hiểm. Chắc chắn người đầu tiên tên Wesley, trung úy cảnh sát Steve Wesley, nghĩ là thủ phạm sẽ chính là chàng. Và Lữ cần một luật sư chuyên về hình sự để giải quyết vụ này.

Lữ nhìn sang phía khu apartment. Ngọn lửa đã nhỏ dần với các xe cứu hỏa phun nước ào ạt. Thêm hai chiếc nữa mới tới và mức lửa cháy đã có thể trấn áp được. Chàng tính phòng chừng hơn ba mươi căn bị cháy rụi. Không biết có ai bị thiệt mạng không? Lữ rùng mình! Chàng sẽ gặp rắc rối nhiều hơn nữa nếu có người chết trong vụ cháy này. Kẻ thù của chàng sẽ xoa tay khoan

Chương 32

khoái nếu chẳng may có ông bà già hay đứa con nít nào bị kẹt trong đám lửa cháy kia. Tội đốt nhà đã nặng rồi, gây thiệt mạng cho người khác bị chết cháy tội còn nặng đến chừng nào. Chàng không cẩn thận có thể bị kết án và ngồi tù rũ xương vì chuyện này như chơi ngay!

Lữ nhìn lại tên trung úy cảnh sát Steve Wesley. Hắn đang chăm chú nhìn chàng như dò hỏi, xục xạo như một loài chó săn đánh hơi thấy con mồi, khoái trá thì thấy được về bối rối, lo sợ của kẻ bị săn đuổi. Hắn nhếch nụ cười, khoe miệng kéo lên từ từ, chậm rãi như ai lấy lưỡi móc câu nhấc lên, lộ vẻ tàn nhẫn đặc biệt:

- Nếu tôi ở địa vị anh tôi sẽ kiếm một luật sư thật giỏi!

Lữ cau mày. Chàng không thích bị ai đe dọa, kể cả những viên chức chính quyền. Chàng nói, giọng lạnh như băng, mọi bối rối vừa lộ trên khuôn mặt chợt tan biến trong khoảnh khắc:

- Dĩ nhiên! Anh không cần phải nói với tôi điều đó!

Chàng quay lưng đi, không bắt tay Wesley. Hắn đã có thiên kiến và ý nghi ngờ, chàng cũng chẳng cần giữ gìn để lấy cảm tình với tên cảnh sát đáng ghét này. Vấn đề chính của chàng bây giờ là kiếm một luật sư giỏi để đối phó với cuộc điều tra của cảnh sát có ý buộc tội chàng. Ngoài ra chàng phải kiếm ngay kẻ thù trong bóng tối đã chủ mưu vụ này không thể chậm trễ. Lữ gật đầu.

Thực ra tìm được ai là kẻ đốt nhà đổ tội cho chàng sẽ giải quyết tất cả mọi chuyện. Cũng không khó lắm! Lữ thầm nghĩ. Chàng lại gần phía Sơn đang đứng nói chuyện với toán cảnh sát và lính chữa lửa:

- Sơn này! Cậu lo hộ tôi chuyện ở đây nhé! Tôi về trước!

Sơn gật đầu nhìn bạn. Khuôn mặt Lữ căng như một cánh cung cong vòng sắp thả dây bắn. Ánh mắt chàng lạnh, nguy hiểm và dữ dội như ngày Sơn nói chuyện với Lữ về Triệu Tôn. Sơn biết Lữ đã đi đến một quyết định nào đó và chàng không muốn biết thêm. Có những việc của bạn chàng làm, chàng không muốn tham dự vào và giữ khoảng cách xa được chừng nào tốt chừng đó. Sơn nói:

- Cậu cứ yên trí về trước đi. Những chuyện ở đây để tôi giải quyết được rồi!